

Melodije Jadrana 1963.

Drugi dalmatinski festival zabavne glazbe pod nazivom »Melodije Jadrana Split 1963.« održan je u Ljetnom kinu »Bačvice« od 16. do 18. kolovoza. Prve dvije večeri izvedeno je dvadeset pjesama, od kojih je publika glasačkim listićima izabrala deset za treću, završnu večer. Nakon izbora publike i odluke žirya za najbolju skladbu je proglašena melodija Angela Vlatkovića »Crne marame« (riječji Dragutina Britvića), koja je dobila prvu nagradu žirya i prvu nagradu publike. Drugu nagradu žirya, a također i drugu nagradu publike dobila je skladba Nikice Kalodere »Veslaj« na riječi Igora Krimova. Treća nagrada žirya pripala je Alfonsu Vučeru za pjesmu »Lovci koralja«, za koju je on napisao i stihove. Svoju treću nagradu publika je dodijelila Zdenku Runjiću za »Baladu o tovaru«. Nagradu žirya za najbolji tekst dobio je Mario Nardelli za riječi pjesme »Školjka«, za koju je on napisao i glazbu. Nagrada za najbolji aranžman podijeljena je između Ferdinanda Pomykala i Nikice Kalodere.

To je, eto suhoparni novinarski izvještaj o drugom festivalu »Melodije Jadrana«. Nas, međutim, na ovom mjestu zanima i nešto više od toga. U čemu je vrijednost ovogodišnjeg festivala, koliko je uspjelji od prošlogodišnjeg, što je donio novo, u kojoj mjeri predstavlja doprinos našoj zabavnoj glazbi i tako dalje? To su neka od pitanja, što se nameću pri razmišljanju o uspjesima i neuspjesima »Melodija Jadrana 1963.«

Festival »Melodije Jadrana 1963.« nije se u mnogočemu razlikovao od ostalih festivala zabavne glazbe. Pratila su ga uglavnom sva obilježja, koja imaju i ostali festivali takve prirode. Razlikovao se jedino u tome, što su sve pjesme tematski bile vezane uz more, primorski život, dalmatinske motive i ambijente. A od prošlogodišnjeg, ovogodišnji festival dalmatinske zabavne glazbe razlikovao se u prvom redu u savršenijoj organizaciji i brojnijem posjetu.

U glazbenom pogledu »Melodije Jadrana 1963.« nijesu donijele osobitih vrijednosti ni mnogo nova. Pokazalo se i tu siromaštvo invencije (i sama prvonagrađena melodija »Crne marame« u svom drugom, pjevnijem dijelu građena je na jednom motivu, koji se javlja u obliku uzlazne i silazne sekvence), oponašanje tuđih uzora i prenošenje već poznatih motiva (Ivo Robić: Moja kala). Iako je bilo previše riječi o moru, premalo smo mora osjetili. Našu dalmatinsku melodiku gotovo da nijesmo ni čuli.

Ono što je zajednički nedostatak svih festivala zabavne glazbe izgleda da se nije moglo izbjeći ni u Splitu. Riječ je o lošim tekstovima. Da, čuli smo vrlo mnogo banalnih stihova, otrcanih rima i pjesama sa stereotipnim motivima, čak i nedopustivo loših tekstova, kao što su riječi Aršana

Lukića za Srbeljenovićevu skladbu »Vraćam se, Split«. Izgleda da su skladatelji ovogodišnjih melodija dalmatinske zabavne glazbe zaboravili, da u književnosti potraže uspjele pjesme o moru.

Festivalom kao cjelinom ipak nijesmo razočarani. Ta donio je nekoliko uspješnih melodija, a osim toga čuli smo nekoliko vrlo dobrih interpretacija, među kojima na prvo mjesto treba postaviti zbilja majstorsku izvedbu »Crnih marama« Anice Zubović. Slušajući je, požalili smo, što na tom festivalu ne postoje i nagrade za najbolju interpretaciju.

Orkestri pod ravnanjem Ferdinanda Pomykala i Gjekli Srbeljenovića vrlo solidno su ispunili svoju ulogu.

Na kraju željeli bi da »Melodije Jadrana 1964.« budu male više uspjeha, da nam donesu više kvalitetnijih i izvornijih skladbi i osobito dobrih tekstova. I da melodije Jadrana budu zaista melodije našeg Jadrana.

Dubrovniče

Dubrovniče grade slavni
ti si slatko gnjezdo moje.
Ulice ti stare ljubim
dvore, hridi, utvrde tvoje!

Ljepota te kiti, kruni,
bor zeleni i maslina,
pitomost i skladnost puka,
sreća, užitak i milina!

Siromah sam, ništa nemam,
brige, patnje, život goli,
al uz tebe ja sam sretan
jer te duša moja voli!

Na tom svjetu ništa draže
od tebe mi grade nije,
za tebe mi duša živi,
za tebe mi srce bije!

U tebi sam bogat, sretan,
u ljepoti tvojoj živim,
duše mirne, zvukom pjesme
svemu ti se eto divim!

To mi dava snage, volje,
da se borim trudom svojim
da ti slažem pjesme ove
i kroz njih ti Slavu pojim!

Niko KUČAR